

Vermuth Attila

Ebéd a szünet

A leves elfogyott,
a hús még rajtam van.

Elbocsátó, szép

Kár tagadni: jól beleléptem e versbe.
Szívargó combok között: szétaludt álmok.
Hogy csorgatja megsárgult pátoszat!
Alomarcú lány! Szőrös szentem! Hányok.

Skobrák Máté

nulla egész

minden közeledésed arra volt
 hogy megkülönböztess
 magadtól
 pedig te tudhatnád
 hogy minden egy
 hogy minden
 mindegy
 hisz semmiség
 az egész
 persze biztosan tudod
 mégis elhatárolódsz
 csak hogy kétségtelen
 legyen hogy létezel
 s hogy nem vagy
 részeidnek összege
 mindig magamról
 jutsz eszembe
 hiányzom
 nagyon